

Lavantinske škofije

uradni list.

Vsebina: 20. Zahvala svetega očeta Pija XI. za vdanostno pismo. — 21. XXVI. mednarodni evharistični kongres v Rimu od 24. do 29. maja 1922. — 22. Tristoletnica svete kongregacije De Propaganda Fide. — 23. Ordinacije in ordinandi v letu 1922.

20.

Zahvala svetega očeta Pija XI. za vdanostno pismo.

Na izraz vdanosti Lavantinske škofije, poslan novoizvoljenemu papežu Piju XI. dne 10. februarja 1922¹ je došel dan po smrti rajnega gospoda knezoškofa naslednji, na njih naslovljeni odgovori:

Segreteria di stato di Sua Santità.

No. 661.

Dal Vaticano, die 8. Martii 1922.

Illustrissime ac Reverendissime Domine.

Id nuper fecit praeclara tua pietas ut Beatissimo Patri, vix electo, epistulam dares in qua non modo tuum gregisque istius obsequium Eidem praebebas, sed etiam lectissima quaeque a Deo precabare.

Utrumque accidit, ut facile intelliges, Sanctitati

¹ Lav. škofije uradni list, 1922. Štev. II. odst. 15. str. 11.

Suae perquam acceptum, novit enim quo ex animo haec significatio amoris profecta sit.

Itaque debitas grates pro officio tam amanter delato persolvit Augustus Pontifex; ac vicissim paterno studio vota vestra rependens, in auspiciis caelestium munerum, quae quidem uberrima a Domino implorat, itemque ut benevolentiae Suae pignus, tibi universoque clero ac populo vigilantiae tuae credito Apostolicam Benedictionem effuso animo impertit.

Ego vero libenter occasione utor sensus existimationis maximae erga te meae profitendi, quibus sum et permanere gaudeo

Amplitudini Tuae Addictissimus

P. C. Gasparri.

15.

XXVI. mednarodni evharistični kongres v Rimu od 24. do 29. maja 1922.

Mednarodni evharistični kongresi imajo namen poživiti in oživljati vero in ljubezen do Jezusa v najsvetejšem zakramentu v vseh stanovih in pri vseh narodih. Hudi vojni časi so ukini tudi evharistične kongrese. V Gospodu blaženo umrli veliki papež Benedikt XV., zvesti služabnik Kneza miru, so hoteli oživiti evharistične shode, da po njih zopet vzplamti vera v Boga, vera v Jezusa Kristusa, da se po njih privedejo narodi k izviru vsega dobrega in plemenitega, k Jezusu Kristusu v presveti Evharistiji. Sveti oče so želeli, da bi se prvi mednarodni evharistični shod po svetovni vojni vršil ravno v večnem mestu Rimu, v središču vsega krščanstva. Hoteli so zbrati vse narode okrog sebe, da bi pred evharističnim Kraljem molili in prosili za mir božji, katerega si vsi narodi tako zelo želijo. Pa božja Previdnost Jih je odpoklicala po plačilo v večnost, zato Njih naslednik sveti oče Pij XI. srčno hrepené izvršiti to prevzvišeno delo ter vabijo katoličane v Rim k svetovnemu shodu v čast Jezusu v zakramentu svetega rešnjega Telesa.

Vsi se še spominjamo, s kako izredno požrtvalno gorečnostjo so naš rajni nepozabni Nadpastir skrbeli za veličastno prireditev mednarodnega evharističnega shoda na Dunaju v letu 1912. Zadnje dni pred svojo blaženo smrtjo so prejeli od pripravljalnega odbora za 26. mednarodni evharistični kongres v Rimu naslednje pismo:

Excellentissime Vir.

Exeunte mense Decembri superioris anni, universo nuntiatum est orbi, hac Alma in Urbe, a die XXIV ad XXIX adventantis mensis Maii, sextum et vicesimum celebratum iri Eucharisticum Conventum Internationalem. Sed tamen ob gravissimam iacturam, quam Ecclesia Dei haud multo ante fecit, causa inopinati obitus Benedicti Pp. XV., non modo dubitari coeptum est num Eucharisticus eiusmodi Congressus praestitutis diebus haberetur, verum etiam intermissa paene omnino est ea actio atque industria, quae, Coetus seu Comitatus, a defuncto Pontifice delecti, iudicio, ad apparatus Conventum necessaria videbatur.

At modo cum Pius Pp. XI. ad Petri Cathedram nuper evectus, nihil de tempore et ratione habendi Conventus immutandum esse decreverit, redintegratum geminatumque studium in eodem comparando collocemus oportet, ut magna haec et praeclara catholicae fidei significatio uberrimos illos edat fructus, quos Beatissimus Pater, in totius orbis bonum, sibi iure pollicetur.

Rem igitur pergratam nobis, Excellentissime Vir, feceris, si omni ope et contentione curaveris, ut in Ecclesiis dioecesis, cui tam digne praees, sacrae supplicationes habeantur, unde popularium Tuorum pietas erga SS. Eucharistiam ita exardescat, ut, quibus Urbem stato tempore adire minime liceat, iidem Conventui veluti praesentes spiritu adsint, omnesque, quotquot Iesu Christi sub speciebus latentis amore flagrant, sollemnia proxime agenda, stipe cuiusque sua, provehant ac participant. Tui arbitrii erit modum eligere qui ad excitandas fidelium voluntates aptior Tibi videatur; ne, tamen, graveris si consilium demisse subiicimus indicendi publicas, tam intra quam extra Ecclesiarum saepa, collationes vel subscriptinnes, ea lege ut ab unoquoque fidelium stips vel minima quaeratur et corrogetur: quod fieri profecto poterit sine ullo aliorum operum, quae iam sint inchoata, detrimento. In consilio autem atque cogitatione obolum suum in id conferendi ut triumphus Augustissimo Sacramento deferatur Romae, in Urbe catholici nominis centro, summa omnium consensus facile habebitur; atque ita fiet, ut iuventibus omnium precibus atque oblationibus, Congressus recte evadat ac dici queat sollemnissima honoris significatio D. N. Iesu Christo Eiusque in terris Vicario ab universis gentibus exhibita.

Quod quisque contulerit, in ephemeride diaria „Osservatore Romano“ vulgandum, mittatur ad „Segretariato del Congresso Eucaristico Internazionale, Piazza della Pigna, 13-A, Roma (17).“

Confisus fore ut benignus tanto operi faveas, observantiae erga Te meae sensus Tibi profiteor.

Romae, die XIX. mensis Martii, in festo S. Iosephi, anno MCMXXII.

† Iosephus, Archiepisc. Philipp.
Praeses Coetus seu Comitatus Romani.

V zmislu tega pisma se naroči naslednje:

1. Dušni pastirji naj vernike opozorijo na slovesnost evharističnega shoda v Rimu, naj v primernih nagovorih vnemajo vernike k ljubezni do Jezusa v zakramentu altarja, naj jih vabijo k pogostnemu obhajilu in k skupnemu počesčenju zakramentalnega Boga-Kralja. V to bodo prav dobro služili pastirski listi in nagovori, ki so jih v Gospodu umrli naš knezoškof izdali ob priliki mednarodnega evharističnega kongresa na Dunaju leta 1912.¹

¹ Dr. Mihael Napotnik, Pastirski listi. V Mariboru, 1916. Str. 266—503.

2. Na 4. nedeljo po Veliki noči se naj v vseh župnijskih cerkvah pobirajo doneski ali se naj priredi darovanje v pokritje stroškov za svečanost rimskega evharističnega kongresa, da z milimi darovi postanemo deležni duhovnih milosti in dobrot tega shoda. Doneski se naj nemudoma po pristojnih dekanijskih uradih semkaj vpošljejo.

3. Ob dneh kongresa, t. j. od 24. do 29. maja 1922 se naj vsaki dan po sveti maši z blagoslovom molijo litanije presvetega Imena Jezusovega, katerim se dostavi Oče naš, Češčena Marija in Čast bodi Očetu s pristavkom: Češčen, hvaljen bodi vsaki čas — najsvetejši Zakrament. Na praznik Kristusovega vnebohoda ali pa šesto nedeljo po Veliki noči se naj opravi skupna molitvena ura pred izpostavljenim Najsvetejšim.

Evharistične svečanosti se bodo vršile v Rimu po sledečem redu: V sredo 24. maja 1922 bo ob 16. uri v Vatikanu pod predsedstvom svetega očeta slovesno otvoritveno zborovanje. V četrtek 25. maja na praznik Kristusovega vnebohoda bodo opravili papež Pij XI. slovesno sveto mašo v baziliki sv. Petra. Druge dneve bo v raznih cerkvah večnega mesta za posamezne narode svečana služba božja z nagovorom in s skupnim svetim obhajilom ter se bodo vršila zborovanja. V ponedeljek 29. maja se bo evharistični shod sklenil z veličastno procesijo v baziliki sv. Petra, pri kateri bodo nosili presveto rešnje Telo sveti oče.

Tudi Slovenci in Hrvati bodo skupno pohiteli k evharističnemu kongresu v Rimu in se bodo mudili tamkaj šest dni, namreč od 24. do 29. maja 1922. V ta namen se je ustanovil v Zagrebu odbor za evharistični kongres. Dušni pastirji naj povabijo vernike, ki se želijo udeležiti romanja, da se takoj zglašé in se naj njih imena z natančnim naslovom in z označbo razreda za vožnjo in stanovanje vpošljejo „Odboru za evharistični kongres v Zagrebu,“ kjer bodo dobili vsa potrebna navodila. Vsak udeleženelec mora imeti potni list s fotografijo. Potni list mora biti vidiran od italijanskega konzulata.

Po dosedanjih podatkih bo stala vožnja III. razreda s hrano in stanovanjem IV. razreda 6.500 K. Vožnja III. razreda s hrano in stanovanjem III. razreda 7.800 K. Vozna karta II. razreda s hrano in stanovanjem III. razreda 9.000 K. Vozna karta II. razreda s hrano in stanovanjem II. razreda 10.300 K. Vozna karta I. razreda s hrano in stanovanjem II. razreda 12.400 K in vozna karta I. razreda s hrano in stanovanjem I. razreda 15.000 K. Pripomni se, da v označene vsote ni vračunjena pot od kraja odhoda do Zagreba oziroma do bližnje postaje železnice Zagreb—Postojna, taksa za vizum potnega lista (120 Din.), hrana na potu do Rima in nazaj ter taksa 25 lir za dostop k zborovanjem.

Tristoletnica svete kongregacije De Propaganda Fide.

Dne 22. junija 1922 bo preteklo 300 let, kar je bila z apostolskim pismom papeža Gregorija XV. *Inscrutabili divinae Providentiae arcano* v Rimu ustanovljena posebna kongregacija za razširjanje svete vere *De Propaganda Fide* ali kratko *Propaganda* imenovana. Njen sedanji prefekt kardinal van Rossum je z okrožnico od dne 3. decembra 1921 vse katoliške škofe sveta prijazno opozoril na omenjeno tristoletnico in nje slovesno praznovanje v večnem mestu ob letošnjih binkoštnih praznikih.

Okrožnica, ki med drugim vsebuje tudi med tem časom že v Gospodu umrlega svetega očeta Benedikta XV. vročo željo, naj bi se ob tej priložnosti vsi katoliški kristjani temeljito podučili o namenu in pomenu misijonstva, ki bi je naj v svetem navdušenju po svojih močeh gmotno in duhovno podpirali kakor duhovniki tako tudi lajki, se glasi:

Illustrissime ac Reverendissime Domine.

Gloriosissimae memoriae Gregorius PP. XV., Apostolica Constitutione »*Inscrutabili divinae Providentiae arcano*« die 22. Iunii anno 1622 lata, Sacram Congregationem Christiano Nomini Propagando sollemniter erigebat, cuius praeclarum non minus quam grave munus esset, Missionibus omnibus, ad praedicandum apud omnes gentes Evangelium ubique constitutis vel in posterum constituendis, praeesse, easque moderari et dirigere.

Quot quantaque religionis humanique cultus opera, auspice atque duce Sacra hac Congregatione, Evangelii praecones, inclyto Martyre Fidele a Sigmaringa praeunte, sive in Europae nationibus, sive in exteris iisque remotissimis regionibus atque insulis, tribus hisce saeculis perfecerint, soli Deo cognitum est.

Messis tamen immensa adhuc manet colligenda; interminatae regionum magnitudines incultae iacent, innumerabiles hominum multitudines in tenebris adhuc sedent et in umbra mortis, exspectantes nuntium pacis et lucis Evangelii.

Tertio itaque exeunte saeculo ab erectione Sacrae huius Congregationis, visum est diem natalem eiusdem sollemniter commemorare. Decet enim in memoriam revocare quae tot Romani Pontifices, inde a Gregorio XV., curis indefessis, sapientissimis consiliis, opibus inexhaustis pro sacris missionibus praestiterint.

Iuvat recolere quam praeclara per hanc S. Congregationem de Propaganda Fide, animos ad fidem catholicam atque humanitatem informando, universo terrarum orbi beneficia obvenierint.

Iuvat commemorare ingentes labores missionariorum eorumque utriusque sexus cooperatorum, necnon auxilia in opus christianae evangelizationis conlata, non modo a munificis ac divitibus benefactoribus, sed

etiam a tenuioribus Christifidelibus, qui sanctissimo eidem operi promovendo nec stipem nec preces suas deesse siverunt.

At imprimis convenit sollemnes referre gratias Deo Optimo Maximo, a quo bona cuncta processerunt, atque Immaculatae Virgini Mariae Apostolorum Reginae, quae a divino Filio suo Redemptore Nostro Iesu Christo haec omnia humano generi impetravit.

Quae cum nuper ab infrascripto Sacrae huius Congregationis Cardinali Praefecto exposita fuerint Sanctissimo Domino Nostro Benedicto PP. XV., qui, inde ab initio gloriosi sui pontificatus, sollicitudinem pro regni Dei dilatatione inter praecipuas Supremi Officii sui curas habuit, idem Summus Pontifex benignissimo laetisque animo, non solum indicenda festa saecularia laudare comprobareque dignatus est, verum etiam ea digna omnino iudicavit, quae Summus ipse Pontifex et praesentia sua honestaret, et largitione caelestium thesaurorum proveheret.

Statuit itaque Sanctitas Sua, ut tribus continuis diebus, qui Dominicam Pentecostes futuri anni MCMXXII praecedent, in Urbe habeantur publicae ad Deum preces pro Fidei Catholicae dilatatione; simulque Christifidelibus per opportunas conciones Missionum Sacrarum opus et graves earum necessitates explicentur.

Dominica vero Pentecostes Sanctitas Sua in Patriarchali Basilica Vaticana Missam Sollemnem celebrabit, atque inter Missarum Sollemnia Homiliam ad populum Ipse habebit de Catholicae Fidei propagatione. Edixit praeterea Sanctitas Sua ut de hisce omnibus tempestive totius Orbis Catholici Ordinarii edocerentur, eisdemque desiderium eiusdem Sanctitatis Suae panderetur, ut, simili ratione, pro temporum locorumve circumstantiis tridua exercitia pro Sacris Missionibus, in ecclesiis cathedralibus, paroecialibus, necnon dignioribus aliis ecclesiis singularum dioecesium vel Missionum instituantur.

Quem in finem Sanctitas Sua benigne concedere dignata est Indulgentiam 500 dierum singulis supplicationis diebus lucranda, necnon Indulgentiam Plenariam in die sollemnis commemorationis, sub consuetis conditionibus. Quas Indulgentias animabus in purgatorio degentibus applicabiles S. S. pariter declaravit.

Concessit insuper Summus Pontifex ut singuli Ordinarii, vel per se vel per sacerdotem sibi benevisum, Papalem Benedictionem impertire possint, in ecclesiis in quibus, ut supra, supplicationes fient.

Optatis Sanctissimi Domini plene respondebunt Ordinarii si litteras dederint pastorales, quibus populis sibi commissis gravissimas Missionum causas explicent, et officium, quo fideles tenentur, Deum et Virginem

Sanctissimam precandi pro Fidei propagatione, sacrasque missiones adiuvandi pro viribus.

Itaque, dum per praesentes litteras Summi Pontificis iussa et desideria Tecum communico, Deum ex corde rogo ut diutissime Te sospitem incolumemque servet.

Ex Aedibus huius Sacrae Congregationis, die festo S. Francisci Xaverii anno MCMXXI.

Amplitudinis Tuae

Addictissimus servus

G. M. Card. **Van Rossum**, *Praefectus*.

† P. Fumasoni-Biondi, Arch. Diocletan.,
Secretarius.

Z ozirom na v predležeči okrožnici izražene želje svetega očeta se za našo Lavantinsko škofijo naroči to le:

1. V svrhu proslave 300 letnice znamenite kongregacije Propagande, ki je že mnogo pripomagala k razširjanju in utrjenju svete katoliške vere med pagani in krivoverci, se naj ob koncu devetdnevniče v čast Svetemu Duhu na binkoštno nedeljo opravi molitvena ura.

2. V tozadevnem cerkvenem govoru se naj ljudstvo poduči o misijonstvu in njega važnosti za božje kraljestvo ter o sredstvih v svrhu vzdrževanja misijonov na tujem, pa tudi o resni dolžnosti, ki jo ima do njih vsak vernik.

3. Pri tej priložnosti se naj tudi naredi darovanje okoli altarja ali pa se naj na kak drugi način pobirajo milodari v prid katoliškim misijonom. Nabrani prispevki se naj potom kn. šk. dekanijskih uradov ne-

mudoma pošljejo semkaj, da se čimprej izročijo Sveti kongregaciji-jubilantini v misijonske namene.

4. V ljudstvu se naj budi in goji misijonski duh, da bo sveta vera čimprej prodrila tudi v tiste oddaljene kraje, ki je še ne poznajo in še torej njenega blagodejnega upliva ne uživajo. V to svrhu se naj že otročiči v šoli, zlasti prvoobhajanci, večkrat opozorijo, kako srečni so otroci svete katoliške Cerkve, ki uživajo sveto obhajilo kot zastavo večnega življenja, paganski otroci pa niti ne poznajo ne tega ne onega. Naj torej prav pobožno molijo in goreče prosijo božje Dete, pričujoče v sveti hostiji, da se bo kmalu razodelo tudi nevernikom in sicer po svojih poslancih, katoliških misijonarjih. Naj pa tudi pristopijo k Dejanju sv. Dektinstva in naj kot njegovi udje radi prispevajo za ubogo pagansko deco na Kitajskem.

5. V cerkvenih govorih, pridigah in krščanskih naukih, pri pripravi otrok na sveto spoved in na prvo sveto obhajilo, pri družbinskih, pa tudi pri društvenih sestankih in shodih se naj, kolikor mogoče, uporabljajo vzgledi iz misijonskih poročil.

6. Po naročilu Svete kongregacije za svete obrede od dne 22. marca 1922 se naj odslej v litanijah Vseh svetnikov za nazivom Da vsemu krščanskemu ljudstvu... pridene naslov: Da vse, ki so v zmoti, k edinosti Cerkve pokličeš in vse nevernike k luči evangelja pripelješ: Proximo Te, sliši nas! (Ut omnes errantes ad unitatem Ecclesiae revocare et infideles universos ad Evangelii lumen perducere digneris: Te rogamus, audi nos!)¹

¹ Acta Apostolicae Sedis. An. XIV. vol. XIV. 3. Aprilis 1922. Num. 7. pag. 200 sq.

23.

Ordinacija in ordinandi v letu 1922.

Glede na določbe novega cerkvenega zakonika (kan. 949, 975—978) se naznani, da bodo letos v tukajšnji stolni in mestni župnijski cerkvi višje svete rede prejeli ti-le gojenci kn. šk. Lavantinskega bogoslovnega semenišča iz IV. letnika in sicer gospodje:

Granfola Janez od Sv. Lovrenca v Slov. gor., Jeraj Franc iz Rečice v Sav. dol., Karo Anton iz Vranskega, Presnik Jožef iz Zdol pri Vidmu, Ra-

danovič Anton iz Kapel pri Brežicah in Zdolšek Alojzij iz Ponikve ob juž. žel.

Predležeče obvestilo se naj s pridižnic oznani vernemu ljudstvu z opominom, da naj Boga prosi za poklicu zveste duhovnike; naj pa tudi nihče ne prikriva, če ima zoper posvetitev imenovanih ordinandov upravičen ugovor.¹

¹ Natančneje: Lavantinske škofije uradni list, 1919. Štev. II. odst. 23. str. 34 nsl.

Kn. šk. Lavantinski stolni kapitelj v Mariboru,

dne 1. maja 1922.

Martin Matek,
stolni prošt.